

SÜLÜKLÜ...

Sülüklü adının nerden geldiği bilinmemekle birlikte, kendine has bir görünüşü ve tabiat yapısı vardır. Yüzeğe iki metre kadar çukurlukta taşlar arasında çıkan, yazın o kavurucu Ağustos sıcaklığında bile eksinin altındaki buz gibi suyuyla serinletirdi adeta etrafını ve suyundan içen tüm canlıları...

Yaz mevsimleri sülüklünün başı insanlarla, koyun sürüleri, sığır sürüleri ve gölündeki kurbağa sesleriyle cıvı cıvı olurdu. Kendi alanı dahilinde yerler yemyeşil çimlerle kaplı bir şekilde yukarı Çukur Çayır'a kadar uzanırdı. Çobanlar su başında sürülerini toplar ve sağıma gelirlerdi köydeki kadınlar. Lepeler yapılı ve daha sonra o buz gibi suyun içinde soğutulur ve büyük bir iştahla, lezzetle yenirdi.

Çocuklar, az yetişkinler Çorak Gölü'nde suya girerler, serinlerlerdi. Biraz aşağısındaki yayla yaşamını sürdüren Küçük Kayapa'luların yaşadığı evlerden bağ bahçe sulamak için ellerinde kürekler, bellerle gelen insanların çokluğuyla bir başka hareketlenirdi Sülüklü'nün başı.

Bir müddet sonra öküz, at otlatanların günlük uğrak yeri ve çelik, çomak, kızılmaç vs. gibi oyunlar başlardı saatlerce süren.

O zamanlar yaşanacak yerlerdi buralar. Daha sonraları Sülüklü'nün suyunun içme suyu olarak köye alınmasıyla gün geçtikçe azalan su ve kuraklıklarında artması, yayla yaşamının terkedilmesiyle yalnızlığa bürünen Sülüklü, son yıllarda o eski ihtişamını kaybetmiş ve adeta doğaya, insanlara küsmüş bir vaziyette varlığını sürdürme gayreti içine girmiştir.

Dedim ya; bir yaşam biçimiymiş bir zamanlar Sülüklü'nün başı ve yayla yaşamı...